

[Lange.]

endelig for en tredje Række Varer har man den Bestemmelse — det gælder f. Eks. Glødelamper —, at Afgiftsberigtigelsen skal foregaa paa Fremstillingsvirksomheden. Det er efter min Mening meget svært for de erhvervsdrivende at holde disse forskellige Principper ude fra hinanden.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes spurgte den højtærede Finansminister, om det var rigtigt, at der var visse Varer, som vilde blive dobbelt beskattet. Ja, saa vidt jeg har kunnet læse Forslaget, er der adskillige Varer, paa hvilke der først er Importafgift og senere kommer en Omsætningsafgift. Det er altsaa en dobbelt Beskatning. Hvis man maatte erkende, at det var rimeligt, at disse bestemte Varer fik en dobbelt saa stor Beskatning som de andre, var der ikke noget at sige til det, men jeg har ikke kunnet finde nogen virkelig Begrundelse for, at visse Varer skal beskattes to Gange og andre Varer, som efter min Mening er lige saa luksusprægede, kun skal beskattes een Gang. Nogle Varer, f. Eks. Papir, faar ikke alene en Importafgift paa de 10 pCt., men ogsaa en Vægtafgift.

Jeg har faaet en Henvendelse, lige før disse Forhandlinger begyndte, fra en Mand, der importerer Sandpapir. Man kan naturligvis sige, at det er en Artikel, som ikke spiller nogen stor Rolle, men for de Mennesker, der handler med den, for dem, der importerer den, og maaske ogsaa for dem, der skal bruge den, spiller en Forhøjelse i Prisen alligevel en Rolle. Denne Mand gjorde mig opmærksom paa, at paa den Vare skulde der baade betales 10 pCt.s Værditold og 5 Kr. pr. 100 kg i Vægtafgift. Og nu maa man jo være klar over, at en Vare som Sandpapir ved Siden af at være en billig Vare ogsaa er en Vare, der er forholdsvis tung, i hvert Fald i Forhold til de andre Papirvarer, efter hvis Afgifter den skal berigtiges.

Jeg gaar ud fra, at man maaske ikke har været i Stand til at gennemskue alle Virkningerne af de forskellige Bestemmelser, der her træffes. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister paa Forhaand har været klar over, at f. Eks. en Vare som Sandpapir, altsaa en mindre betydningsfuld Artikel, skal beskattes med saa høj en Afgift, som der her er Tale om. Men der findes følgende Bestemmelse i § 42:

„Finansministeren bemyndiges til, hvor ganske særlige Forhold gør sig gældende, at fritage for Afgift i Henhold til nærværende Lov.“

Det er en vidtgaaende Bestemmelse; jeg

ved ikke, om den vil blive benyttet ret meget, men den er vel en nødvendig Følge af, at Lovforslaget har saa mange vidtgaaende Bestemmelser. Paa den ene Side kan Toldvæsenet altsaa paalægge Afgifter for ikke-afgiftspligtige Varer, og paa den anden Side kan den højtærede Finansminister fritage afgiftspligtige Varer for Afgift. Men det, jeg er mest bange for, er, at det foreliggende Forslag rummer Hundreder af samme Slags Problemer som det med den lille Artikel Sandpapir.

Jeg erkender, at Lovforslaget under den Behandling, det har faaet i det andet høje Ting, er undergaaet forskellige Forbedringer. Jeg mener, det er en Forbedring, at man har nedsat de foreslaaede Afgifter paa Mineralvande og paa Hvidtøl. Der er ogsaa Ændringer i Tobaksbeskatningen og paa andre Omraader, som jeg anser for Forbedringer. Men meget stor Betydning tror jeg nu ikke, man skal tillægge disse Ændringer.

Der har uheldigvis ikke været saa megen Tid til Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, at en virkelig Bedømmelse af Rækkevidden af en stor Del af dets Enkeltheder er mulig. Man kan vel endda med Rette paastaa, at det paa flere Omraader er helt uoverskueligt, og at disse Enkeltheder, ikke mindst igennem Administrationen, kan komme til at faa en helt anden Virkning, end man havde tænkt sig. Men naar det er Tilfældet, maa alle disse Enkeltheder og deres Administration naturligvis staa for Regeringens Regning; vi vil i hvert Fald intet Medansvar have for dem.

Bestemmelserne i § 45, som har været omtalt saavel af den højtærede Finansminister som af de to foregaaende Talere, hvorefter Forslagets Afgiftsforhøjelser og den sidst vedtagne direkte Skatteforhøjelse ikke skal medtages ved den Pristalsberegning, der danner Grundlaget for Lønregulering, kan mit Parti tiltræde, ikke fordi vi synes, det er glædeligt, at en saadan Lovbestemmelse maa gennemføres — jeg kunde tværtimod sige, vi anser det for meget beklageligt —, men fordi vi ligesom Regeringen maa anse det for nødvendigt, at man ikke vander videre ad den Vej, som man er kommet ind paa, og som efter vor Mening i høj Grad vil medvirke til, at vi kommer ind i en Inflation.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ch. Petersen) sagde, at det ikke var Regeringens almindelige økonomiske Politik, der var Aarsag til, at man maatte forelægge et Lovforslag, der krævede saa store Millionbeløb, som der her var Tale om; men at det udelukkende var ekstraordinære For-